

ماریا لویسیجی کروینی

کروینی یکی از ارزنده ترین آهنگسازان روزگار خود بود. هنگامیکه از بتهوون سؤال شد چه کسی بعد از او بزرگترین آهنگساز معاصر است، پس از اندکی تأمل و تفکر جواب داد کروینی.

با وجود این امروزه موسیقی کروینی کمتر شنیده میشود، شرح حال زندگی او چنان بدست فراموشی سپرده شده که بسیار مفید خواهد افتاد اگر حقایق درباره زندگی او گفته شود.

کروینی در چهاردهم نوامبر سال ۱۷۶۰ در فلورانس بدنیا آمد. او

نخست تحت نظر پدرش که آهنگساز تآتر پر کولا^۱ بود تعلیم موسیقی گرفت و سپس بشاگردی سارتی (Sarti) در ونیس به آموزش این علم پرداخت. در سال ۱۷۸۵ الی ۱۷۸۶ آهنگساز دربار جرج سوم بود و بعد از دو سال برای همیشه در پاریس رحل اقامت افکند.

زیباترین اپراهای او در زمان انقلاب کبیر فرانسه نوشته شد. البته مورد لطف و عنایت ناپلئون نیز واقع نشده و بالنتیجه کارهای اخیر او مورد توجه قرار نگرفت.

در سال ۱۸۰۶ در سفری که به وین کرد، بتهوون را ملاقات نمود و بعد از آن بمدت ده سال با تلخ کامی زندگی را در روستاها گذراند. فعالیتهای بعدی کروینی الحاق او به کلیسای پادشاهی و مدیریت کنسرواتوار پاریس در خلال سالهای ۱۸۱۶ و ۱۸۲۲ میباشد.

کروینی در پانزدهم مارس ۱۸۴۲ فوت شد.

موسیقی کروینی بخاطر قطعات برجسته و جمدی آن مورد پرستش شنوندگان واقع میشود یا بعبارت دیگر موسیقی او از افکار زندگانی الهه موسیقی اوتیرپ^۲ الهام می گیرد. او بزینائی صدا اهمیت نمیداد آنچه مهم بود فکر و ایده يك آهنگ بود ولی با وجود این آثار او عاری از حالت دراماتیک نیست، همچنانکه این ادعا از اپرای Médée که بسال ۱۹۵۳ در فلورانس اجرا شد، بشبوت میرسد.

مازوسکی^۳ در اولین سلسله نشریات خود خصوصیات آهنگهای کروینی را چنین شرح میدهد:

خصوصیات آمرانه و درضمن لطیف و احساساتی ملودیهای او، آرامش شاعرانه و حتی لحظات عصبناک موسیقی او، روش دراماتیک، فرم گیر، بدعت ملودیها، هماهنگی قوی و حالت برجسته تلفیق آنها و بالاخره قدرت ارکستراسیون درخشان او هرگز و بهیچ وجهی از مرز هنر واقعی تجاوز نکرده است.

۱ - Pergola Theatre
۲ - Euterpe
۳ - Maezewski

موسیقی کروینی به دوره مشخص تقسیم میشود .

۱- از سال ۱۷۶۰ تا ۱۷۹۰ که بدوره ایتالیائی معروف است. کروینی این مدت را صرف تقریر اپراهای سبک و موسیقی کلیسایی نمود.

۲- از سال ۱۷۹۱ تا ۱۸۱۳ دوره اپراهای بزرگ بخصوص اپراهای Lodoiska (۱۷۹۱)، Médée (۱۷۹۷) و Les Deux Journées (۱۸۰۰) می باشد .

۳- سالهای ۱۸۱۶ تا ۱۸۳۶ دوره «مس»های بزرگ (Mass) و دور کویم (آمرزش روان) Requiem مشهور او میباشد .

ناقدین بزرگ درباره ر کویم در D مینور کروینی بخاطر سه قسمت از دسته خوانندگان مرد که اشتها زیاد دارد بسیار داد سخن رانده اند ولی ر کویم در C مینور او بعلت معروفیت و اجرای بیشتر آن در مقابل اهلفن محبوبیت زیادتری دارد .

این اثر اخیر برای اولین مرتبه در کلیسای سنت دنیس^۱ در بیست و چهارمین سالگرد مرگ لومی شانزدهم بتاريخ ۲۱ ژانویه ۱۸۱۷ اجرا شد. این اثر در همان کلیسا در تاریخ ۱۴ فوریه ۱۸۲۰ در تشییع جنازه دوک دوبری^۲ تجدید شد و همچنین این اثر در مراسم آمرزش روان بتهوون که ده روز پیش فوت شده بود اجرا گردید .

بتهوون درباره ر کویم دو مینور کروینی چنین گفته است :

از تمام اپرا سازان معاصر کروینی در شمار کسانی است که بیش از همه مورد احترام من است من تماماً در درک و فهم این ر کویم با کروینی هم عقیده هستم و اگر زمانی بخواهم چنین اثری بنویسم ناچار قسمتهای مختلفی از این اثر ارزنده را اقتباس خواهم کرد.

پرویز رضائی